

Κείμενο 1

[Για την αγάπη]

Το κείμενο αποτελεί σύντομο στοχαστικό δοκίμιο του Έρμαν Έσσε, Γερμανού λογοτέχνη, για την αγάπη. Αντλήθηκε από το Διαδίκτυο.

Το δημοφιλές παραμύθι του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν, Το Ασχημόπαπο, έχει ως ερμηνευτικό κλειδί για τον ενήλικο αναγνώστη την αναζήτηση του εαυτού. Το ασχημόπαπο γεννιέται ανάμεσα σε άλλα παπάκια, όμως είναι διαφορετικό. Δεν το αναγνωρίζουν ως ίδιο με εκείνα και το απορρίπτουν. Προσπαθεί να τα κάνει να το αγαπήσουν, ελπίζει να γίνει σαν εκείνα, αλλά δε μπορεί, γιατί στο βάθος είναι διαφορετικό. Νιώθει κατώτερο και περιφρονημένο και πασχίζει να γίνει αποδεκτό. Αλλά, όσο το ασχημόπαπο δεν ανακαλύπτει την ταυτότητά του, δε βρίσκει την αγάπη -όσο δεν ανακαλύπτει πως είναι κύκνος και δεν αποδέχεται αυτό που είναι, δε μπορεί να αγαπήσει αληθινά, ούτε να αγαπηθεί.

Η αναζήτηση αποδοχής από το ασχημόπαπο ξεκινάει με κατεύθυνση προς τα έξω, καθώς προσπαθεί να ενταχθεί, θέλει να είναι κάτι που δεν είναι. Αλλά, στην περίπτωση του παραμυθιού, το ασχημόπαπο δεν ξεγελάει με τη θέλησή του, απλώς βρίσκεται σε αυτήν την κατάσταση χωρίς να ξέρει το γιατί. Πρέπει να ξεκινήσει μια πορεία που θα το οδηγήσει να ανακαλύψει ποιο είναι, και αυτό θα του επιτρέψει να βρει την αγάπη των άλλων.

Πολλοί άνθρωποι προσπαθούν να δείχνουν κάτι που δεν είναι, είτε γιατί νομίζουν πως αυτό θέλουν οι άλλοι είτε γιατί δεν τους αρέσει το πώς είναι. Είναι εξαρτημένοι από τη γνώμη των άλλων και χρειάζονται απελπισμένα την επιδοκιμασία τους. Όμως, η αληθινή αγάπη δε γεννιέται από τη στέρηση, με το να περιμένουμε να καλύψει ο άλλος τα εσωτερικά μας κενά ή να μας πει τι πρέπει να κάνουμε. Αγαπάμε κάτι αληθινά, μόνο αποδεχόμενοι αυτό που είναι.

Μόνο αν αποδεχτούμε τον εαυτό μας όπως είναι, συμπεριλαμβανομένων των πληγών μας, θα μπορέσουμε να είμαστε κύριοι της ζωής μας. Και γι' αυτό πρέπει πρώτα να γνωρίσουμε τον εαυτό μας. Κι έτσι, οι άλλοι θα μπορέσουν να αγαπήσουν το πρόσωπο που πραγματικά είμαστε και όχι ένα προσωπείο που έχουμε δημιουργήσει. Ένα γνωστό τάνγκο με στίχους του Κάρλος Αντρές Μπαρ λέει: «Δε θα μπορέσω να γίνω καλύτερος, αν και το θέλεις, αφού με παροτρύνεις ν' αλλάξω, δε θα μπορέσω να γίνω καλύτερος, αν και το θέλω, και για τη δική σου αγάπη και για τη δική μου. Αγάπα με όπως είμαι, με την αγάπη μου και τα πιστεύω μου, αγάπα με όπως είμαι, με την ενοχή μου και τη μνησικακία μου, μην περιμένεις από μένα, για να μ' αγαπήσεις, να πάψω να είμαι εγώ».

Κείμενο 2

Η πιο όμορφη θάλασσα

Το ποίημα ανήκει στον Τούρκο ποιητή Ναζίμ Χικμέτ, έναν ποιητή που εκφράζει ανθρωπιά μέσα από το έργο του. Τα ποιήματά του έχει μεταφράσει στα ελληνικά ο Γιάννης Ρίτσος.

Θα γελάσεις απ' τα βάθη των χρυσών σου ματιών
είμαστε μες στο δικό μας κόσμο

Η πιο όμορφη θάλασσα
είναι αυτή που δεν έχουμε ακόμα ταξιδέψει
Τα πιο όμορφα παιδιά δεν έχουν μεγαλώσει ακόμα
Τις πιο όμορφες μέρες μας
δεν τις έχουμε ζήσει ακόμα

Κι αυτό που θέλω να σου πω,
το πιο όμορφο απ' όλα,
δε στο `χω πει ακόμα.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

«Αγαπάμε κάτι αληθινά, μόνο αποδεχόμενοι αυτό που είναι». Με ποιο σκεπτικό καταλήγει ο συγγραφέας στη διαπίστωση αυτή στο τέλος της τρίτης παραγράφου του Κειμένου 1; (50 - 60 λέξεις).

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Με ποιον τρόπο συνδέονται νοηματικά οι σίχοι του τάνγκο με το υπόλοιπο τμήμα της τέταρτης παραγράφου του Κειμένου 1;

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

να ενταχθεί, να βρει, εξαρτημένοι από, προσωπείο, παροτρύνει: Να γράψεις από μία συνώνυμη λέξη ή έκφραση για καθεμιά από τις υπογραμμισμένες λέξεις/φράσεις του Κειμένου 1, λαμβάνοντας υπόψη το γλωσσικό περιβάλλον στο οποίο βρίσκονται.

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ποιο είναι αυτό που κατά τη γνώμη σου το ποιητικό υποκείμενο δεν έχει ακόμη πει στο πρόσωπο στο οποίο αναφέρεται; Δικαιολόγησε την απάντησή σου με αναφορές στο Κείμενο 2 και γράψε την εντύπωση που σου προκάλεσε η ανάγνωση. (100 - 150 λέξεις)

Μονάδες 15